

Republika Srbija
TUŽILAŠTVO ZA RATNE
ZLOČINE
KTRZ.br.9/06
22.10.2008.godine
B e o g r a d
MP/MS

OKRUŽNOM SUDU U BEOGRADU
- Veću za ratne zločine -

Beograd

Na osnovu čl. 46. st.2. tač.3., 265. st.1. i 266. Zakonika o krivičnom postupku a u vezi sa odredbama iz čl.3. i 4. st.2. Zakona o organizaciji i nadležnosti državnih organa u postupku za ratne zločine, podižem

OPTUŽNICU

Protiv:

1. AA, iz ..., rođenog ... u ..., od oca ... i majke ... rođ...., ..., završio, po zanimanju ..., ..., državljaniin ...,

2.AB, ..., iz ..., rođenog ... u mestu ..., ..., po zanimanju ..., ..., državljaniin ..., neosuđivan;

Š T O S U:

Za vreme oružanih sukoba na teritoriji Republike Bosne i Hercegovine (BiH), bivše Republike SFRJ, koji su se vodili između naoružanih formacija na strani Srpskog, Muslimanskog i Hrvatskog naroda u periodu od početka 1992. – 1995.godine, kao pripadnici srpske strane u sukobu, na području Opštine Zvornik, kršili pravila Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vreme

rata od 12.08.1949.godine (IV Ženevska Konvencija – ratifikovana Odlukom Skupštine FNRJ, «Sl.list» br.24/50) i pravila Dopunskog protokola uz Ženevske konvencije od 12.08.1949.godine o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba (Protokol II), i to:

okr.**AA** u svojstvima: ... (na koju funkciju ...), ... (na koje funkcije je ...), a
okr.**AB** u svojstvima: ... (na koju funkciju ...) i ... (...; ...;

- koje funkcije su optuženi obavljali u novoformiranoj Srpskoj Opštini Zvornik proglašenoj Odlukom njene Skupštine broj 01-023-237/92 od 15.03.1992.godine;

pa su tako:

kršeći pravila iz čl.3. st.1. tač.1. pod a), b) i c) IV Ženevske konvencije i pravila iz čl.4. st.2. tač.a), c) i e) Protokola II, po prethodnom dogovoru, smišljeno i sinhronizovano preduzimali akcije iradnje iz svojih ovlašćenja u cilju prinudnog razdvajanja i nezakonitog uzimanja za taoce - civile muškarce muslimanske nacionalnosti iz sela Klisa, Đulići, Grbavci, Kučić Kule, Grebe, Šetići i dr., na taj način što su usmeno naredili i preko jedinica Teritorijalne odbrane (TO) i pripadnika Policije Zvornika, silom sproveli, da se nakon postignutog dogovora o dobrovoljnom iseljenju svih meštana – civilnih lica navedenih sela naseljenih muslimanskim stanovništvom, održanog **31.05.1992.godine** u kući AV u selu Petkovci, između predstavnika tadašnje strukture vlasti Srpske Opštine Zvornik koju su predstavljali AG - ... i AD - direktor ... sa jedne strane, i predstavnika muslimanskog stanovništva sela Đulići, Klisa te meštana drugih sela privremeno izbeglih u ova dva sela, koje su, sa druge strane predstavljali AĐ – predsednik ... i AE – predsednik ..., ovaj dogovor ne ispoštuje u delu gde vojno sposobnom muškom stanovništvu neće biti dozvoljeno iseljenje već će se uzeti za taoce i razmenu, pa su u tom cilju u ranim jutarnjim časovima na dan **01.06.1992.godine** (danu dogovorenom za dobrovoljno iseljenje) sa većim brojem jedinica Teritorijalne odbrane vojno opkolili selo Klisa i Đulice, pri čemu su upotrebili i nekoliko tenkova i borbenih vozila „praga“, istima zaprečili raskrnicu u Đulicima i tako onemogućili stanovništvu da se upute prema Sapni (pravcu dogovorenom za iseljenje), na kojoj raskrnici je AŽ iz ..., koji se pobunio zbog onemogućavanja iseljavanja u dogovorenom pravcu, jedan neidentifikovani pripadnik TO pucnjem iz puške lišio života, nakon čega su naoružani teritorijalci naredili da svo stanovništvo krene preko brda do asfaltnog puta u mestu Bijeli Potok prema Zvorniku, što su ovi morali i učiniti a kolona stanovništva je tokom kretanja, sa obe strane, bila sprovedena oružanom pratnjom, pa, kako je pristizala u Bijeli Potok tako su pripadnici TO razdvajali vojno sposobne muškarce u kolonu po dva sa rukama na potiljku na samom putu iza pripremljenih parkiranih teretnih vozila, pri čemu

su, nekoliko civilnih lica koja su se zbog razdvajanja od porodica pobunila neidentifikovani teritorijalci lišili života i to: AZ, AI, AJ, AK i AL, dok su žene, decu i starce odvojili u jednu ovcu livadu pored puta, od istih oduzeli lična dokumenta te predveče, istog dana, autobusima i kamionima prevezli ih do mesta Memići - linije razdvajanja srpske i muslimanske strane u sukobu, da bi ovi potom prešli na područje Tuzle koja je bila pod muslimanskom kontrolom, a razdvojeno vojno sposobno muslimansko muško stanovništvo – njih približno između 600-700 civilnih lica, ukrcali u tovarne sanduke teretnih vozila i pod stražom i pratnjom pripadnika teritorijalne odbrane i policije prevezli do Tehničko-školskog centra (TŠC) u Karakaju, gde su odredili da se oštećeni zatvore, pri ulasku u ovaj objekat i to prvo u jednu manju prostoriju do samog ulaza, oštećeni su prošli kroz pripremljeni špalir teritorijalaca, koji su ih pri ulasku tukli raznim predmetima: motkama, palicama i sličnim predmetima, zatim, okr.**AB** angažuje da stražu kod TŠC drže pripadnici Karakajske čete TO, što je ova četa i činila sve do **05.06.1992.godine**, mada su okr.**AA** i okr.**AB** znali da je prostorija u kojoj zatvaraju taoce, prostorno neodgovarajuća njihovom broju i potpuno neuslovna, jer u njoj nije imalo ni minimalnih propisanih uslova za boravak – ležaji, pokrivači... i uslova za održavanje lične i zdravstvene higijene, usled čega je njihovo fizičko i mentalno zdravlje bilo ozbiljno ugroženo, te tako nečovečnim postupanjem vređali ljudsko dostojanstvo oštećenih, i usled kojih uslova se, istog dana po zatvaranju, smrtno ugušilo više lica među kojima su bili i: ALJ, AM, AN, ANJ, AO i AP;

zatim istog dana, od oštećenih taoca, neidentifikovani pripadnici TO koje je predvodio njihov komandir, sada pok.**AR**, oduzimaju lična dokumenta, stvari od vrednosti i novac, koji predmeti su potom predati u Štab teritorijalne odbrane, kod okrivljenog **AB**, po čijem nalogu su oduzeti predmeti dalje prosleđeni u Opštinu Zvornik;

takođe, istog dana po zatvaranju, okrivljeni **AA** odlazi do TŠC zajedno sa **AD** gde se uverio da su uzeti taoци zatvoreni, da je smeštajni prostor nedovoljan i da taoци nisu dobili hranu, te potom;

u večernjim satima **01.06.1992.godine**, okrivljeni **AA** i **AB**, donose odluku da se iz TŠC pusti oštećeni **AS**, bivši policajac iz Zvornika, kao i ranije lišen slobode oštećeni **AĐ**, kojima, okrivljeni **AB** izdaje propusnicu za prolaz kroz položaje pod kontrolom srpske strane u sukobu, navodno u cilju prenošenja poruke muslimanskoj strani u sukobu, za razmenu ovih uzetih muslimanskih taoca za zarobljene Srbe u Tuzli, koju odluku po nalogu okrivljenih sprovodi **AD** i zajedno sa **AT**, pripadnikom Karakajske čete TO, dana **02.06.1992.godine** oštećene **AS** i **AĐ**, svojim kolima odvozi do linije razdvajanja u Memićima, gde ovi potom sami odlaze na područje Tuzle;

nakon više časova provedenih u prvoj prostoriji TŠC, oštećeni taoци, u potrazi za prostorom i vazduhom, provaljuju montažni zid druge prostorije gde pronalaze česmu sa vodom, da bi nakon ovoga, oštećene, pripadnici Karakajske čete prebacili u zatvoreni deo u velikoj hali TŠC – prostoru koji je bio ograđen

pletenom armaturom i gde ostaju sve do **05.06.1992.godine**, a u kom periodu, pripadnici Karakajske čete nisu sprečavali ulazak i odvođenje, pa i ubistva oštećenih talaca od strane, za sada, neidentifikovanih pripadnika teritorijalne odbrane, koji su neovlašćeno ulazili, fizički i psihički zlostavljali i mučili oštećene, time što su naređivali da pevaju četničke pesme, ispitivali ih i pri tom raznim predmetima tukli, a jedan veći broj izvodili u prvu prostoriju do samog ulaza, gde su ih lišavali života, na koji način je lišen života i AF a iz koje prostorije su se, odmah po izvođenju oštećenih, čuli pucnji, koje leševe je potom, po pozivu, sa teretnim vozilom, u više navrata odvezio AH (lice određeno ispred ...) do mesta zvanog «Gerina klanica»;

dana **05.juna 1992. godine**, okrivljeni **AA i AB**, iz za sada nepoznatih razloga, odlučuju da se taoci izmeste iz TŠC u Dom kulture u Pilicu, u kom cilju za prevoz angažuju dva zglobna i dva obična autobusa preduzeća «Drinatrans» iz Zvornika, kom ukrcavanju u Karakaju prisustvuje i okr.**AA** i gde taocima daje obećanje da će biti razmenjeni, a prevoz do Pilice, po nalogu okr.**AB** obezbeđuju pripadnici teritorijalne odbrane, zatim oštećene taoce zatvaraju u Dom kulture, mada su okrivljeni znali da ni u ovom Domu kulture nema ni minimalnih zdravstvenih, higijenskih i prostornih uslova za njihov boravak, pa tako i dalje nečovečnim postupanjem vređaju ljudsko dostojanstvo oštećenih i gde taoce, pod stražom drži četa Teritorijalne odbrane iz Pilice, za te namene posebno angažovana po nalogu okr.**AB**, čiji pripadnici takođe ne sprečavaju ulazak i odvođenje, te ubistvo oštećenih od strane neidentifikovanih pripadnika TO poznatih po nadimcima AC, AČ, ADŽ i dr., i gde su iz Doma izvedena i lišena života najmanje tri neidentifikovana taoca, da bi posle nekoliko dana, ovi isti pripadnici TO, zatočene taoce iz Doma, njih najmanje 400 lica, sa tri teretna vozila i u tri ture odvezli do mesta zvanog “Gerina klanica“ u Karakaju, gde su lišeni života, nakon čega je na ovo mesto izašla Asanaciona komisija i ponovo AH sa teretnim vozilom koji je potom prevezio leševe do masovne grobnice gde su ih sahranili;

na koje posledice: ubistvo AŽ; AZ, AI, AJ, AK i AL u Bijelom Potoku; ugušenje više lica u TŠC među kojima su bili i ALJ, AM, AN, ANJ, AO i AP, te lišenje života u TŠC više talaca među kojima je bio i AF; zatim ubistvo najmanje tri nepoznata taoca kod Doma kulture u Pilici i na kraju ubistvo najmanje 400 talaca na mestu zvanom «Gerina klanica» u Karakaju; su pristali jer nisu preduzimali nikakve mere ni aktivnosti, shodno pravilima iz čl.5. Protokola II, u cilju njihovog sprečavanja, što je, prema funkcijama koje su obavljali i bila njihova obaveza, a prema stvarnim okolnostima slučaja bili su u mogućnosti da takve mere i aktivnosti preduzmu i zaštite telesni integritet i živote uzetih talaca;

a do sada je, nakon završetka rata, od približno 600-700 zatvorenih talaca, na razne načine lišenih života najmanje 600 talaca, identifikovano njih 270 lica u masovnim grobnicama, od čega:

- na mestu Grbavci 35 lica, bivših meštana iz Đulića, Klise, Šetića, Kučić Kule, Bijelog Potoka, Grbavaca, Tršića, Čelišmana, Radave, Donjih Grbavaca, Grebe, Mrakodola i Sjenkosa, i to:

AŠ, BA, AK, AM, BB, AI, BV, AL, BG, BD, BĐ, BE, BŽ, BZ, BI, BJ, BK, BL, BLJ, BM, BN, BNJ, BO, BP, AN, AZ, BR, BS, BT, BF, BH, BC, BČ, BDŽ, ALJ, BŠ i VA; a,

- na mestu zvanom «Crni Vrh» 235 lica bivših meštana iz Đulića, Klise, Šetića, Kučić Kule, Bijelog Potoka, Grbavaca, Tršića, Čelišmana, Radave, Donjih Grbavaca, Grebe, Mrakodola, Sjenkosa, Petkovaca, Snagova, Kaludrana, Hajdarevića, Guštera, Novog Sela, i to:

VV, VG, VD, VĐ, VE, VŽ, VZ, VI, VJ, VK, VL, VLJ, VM, VN, VNJ, VO, VP, VR, VS, VT, VF, VH, VC, VČ, VDŽ, VŠ, GA, GB, GV, GD, GĐ, GE, GŽ, GZ, GI, GJ, GK, GL, GLJ, GM, GN, GNJ, GO, GP, GR, GS, GT, GF, GH, GC, GČ, GDŽ, GŠ, DA, DB, DV, DG, DD, DĐ, DE, DŽ, DZ, DI, DJ, DK, DL, DLJ, DM, DN, DNJ, DO, DP, DR, DS, DT, DF, DH, DC, DČ, DDŽ, DŠ, ĐA, ĐB, ĐV, ĐG, ĐD, ĐĐ, ĐE, ĐŽ, ĐZ, ĐI, ĐJ, ĐK, ĐL, ĐLJ, ĐM, ĐN, ĐNJ, ĐO, ĐP, ĐR, ĐS, ĐT, ĐF, ĐH, ĐC, ĐČ, ĐDŽ, ĐŠ, EA, EB, EV, EG, ED, EĐ, EE, EŽ, EZ, EI, EJ, EK, EL, ELJ, EM, EN, ENJ, EO, EP, ER, ES, ET, EF, EH, EC, EČ, EDŽ, EŠ, ŽA, ŽB, ŽV, ŽG, ŽD, ŽĐ, ŽE, ŽŽ, ŽZ, ŽI, ŽJ, ŽK, ŽL, ŽLJ, ŽM, ŽN, ŽNJ, ŽO, ŽP, ŽR, ŽS, ŽT, ŽF, ŽH, ŽC, ŽČ, ŽDŽ, ŽŠ, ZA, ZB, ZV, ZG, ZD, ZĐ, ZE, ZŽ, ZZ, ZI, ZJ, ZK, ZL, ZLJ, ZM, ZN, ZNJ, ZO, ZP, ZR, ZS, ZS, ZT, ZF, ZH, ZC, ZČ, ZDŽ, ZŠ, IA, IB, IV, IG, ID, IĐ, IE, IŽ, IZ, IJ, IK, IL, ILJ, IM, IN, INJ, IO, IP, IR, IS, IT, IF, IH, IC, IČ, IDŽ, IŠ, JA, JB, JV, JG, JD, JĐ, JE, JŽ, JZ, JI, JJ, JK, JL i JLJ.

- čime su učinili krivično delo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl.142. st.1. KZ SFRJ.

**TUŽILAC
ZA RATNE ZLOČINE
Vladimir Vukčević**

